

TEZĂUR LITURGIC

15 IULIE

SLUJBA SF.MUCENICI CHIRIC ȘI IULITA DE LA ICONIUM

ATENA, 2010

15 ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΗΡΥΚΟΥ & ΙΟΥΛΙΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

*Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια γ' εἰς β'. Ἦχος δ'. Ὡς γεναῖον ἐν Μάρτυσι.
(Μηναιίου)*

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ
τε σώματι, μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρειοφρόνως
κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε, ἀπηνῶς
δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενος,
τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι,
περιρρέόμενος αἵματι.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ
Πνεύματος, Ἰουλίττα ἔνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγχνων σου,
ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγεις θυόμενον, καὶ
ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον, μεθ' οὗ
βλύσασα, κατανύξεως οἶνον, τὰς καρδίας
κατευφραίνετε τῶν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην
ὑμῶν.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν,
ἀνδρικῶς ὑπέμεινας Ἀξιάγαστε, τοῖς ὀφθαλμοῖς
ἐνορῶσα δέ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ μαρτύριον διπλοῦν,
Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς

στεφάνους, ἀθλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν,
παντοδυνάμως δωρούμενος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες ξένον θέαμα καὶ
παράδοξον· Τίς ἐώρακε νήπιον, τριετὴ ὄντα, τύραννον
αἰσχύναντα; ὦ τοῦ θαύματος! Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ
τιθηνούμενος τῇ γαλουχῷ ἐβόα· Μὴ πτοοῦ μήτέρ μου,
τὰς ἀπειλὰς τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γὰρ
ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Τίς μὴ μακαρίσει σε...

*Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα.*

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ.Μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν
ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς
ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουσὰ
ποιήσῃ ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ
δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς
ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε,
ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός,
καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι
πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα,
ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ

εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Γ'. 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

*Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Ε'. 15-23 & ΣΤ', 1-3).*

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ

διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς. Καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέξει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ συνέτε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτήν. Ἦχος α'.

Σήμερον ἀνέτειλεν, ὑπὲρ τῶν ἑωσφόρων, ἡ σεβάσμιος πανήγυρις, τῶν Ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ, Κηρύκου τε καὶ Ἰουλίττης, ὡς καταυγάζων τοὺς πιστοὺς, ἀκτίσι τῶν ἰάσεων, καὶ μαρτυρίου ταῖς λαμπρότησι. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι τῶν τὴν μνήμην

τελοῦντες, χαρμονικῶς συνεορτάσωμεν, καὶ εὐσεβῶς ἀναβοήσωμεν· καλλίνικοι Μάρτυρες, ὡς ἔχοντες παρρησίαν, πρὸς τὸν οἰκτίριμονα Θεόν, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, πόλις Ἰκονιέων, τὰ σπάργανα κατέχουσα τῶν Ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ, Κηρύκου τοῦ παμμάκαρος, καὶ Ἰουλίττης τῆς σοφῆς, καὶ πανηγύριζε φαιδρῶς, τὴν θείαν ἄθλησιν αὐτῶν, ὅτι καθεῖλον τὸν βελίार, τοῦ Σταυρωθέντος χάριτι, καὶ τῶν Ταρσέων τὰ σεβάσματα, ἀσεβῶν ποσὶν κατεπάτησαν, καὶ ἐναθλήσαντες γενναίως, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον, ἀξίως ἐκομίσαντο, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ανατολίου.

Ψάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου Ἰκονιέων ἡ πόλις, ὅτι ἐκ σοῦ ἐβλάστησε καρπὸς εὐκλεῆς, Ἰουλίττα ἡ πάνσοφος καὶ καλλίνικος Μάρτυς. Καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς Κήρυκος ὁ φερώνυμος, πασῶν γὰρ μηχανὴν τοῦ τυράννου βελίार, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοὶ σέβεσθε καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἀγίαν Τριάδα, ὅθεν καὶ ἡμᾶς παρρησία βοῶμεν, τῷ αὐτοῦς δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ῥυσθῆναι τῷ κόσμῳ καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, ἵνα

πάντες κράζωμέν σοι· χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἦχος πλ. Δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ τριετῆς γαλουχῶν,
τὴν Τριάδα ἐκήρυξε, σὺν Μητρὶ τῇ Θεόφρονι, καὶ τὸν
τύραννον ἥσχυνε, καὶ ἐναθλήσας, χαίρων ἀπήλειφε,
τῆς νίκης στέφος, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ᾧ
παριστάμενος, ἰκέτευε πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τὴν
ιεράν αὐτοῦ τελούντων ἄθλησιν.

Στ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ Ἀθληφόρος
Χριστοῦ, ὡς ἐλαία κατάκαρπος, ἐν ἀγκάλαις
φέρουσα, Ἰουλίττα τὸν Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ
καθομολόγησε, ἀνδρειοφρόνως, τὸν πάντων Κύριον,
καὶ ἐναθλήσασα, σὺν υἱῷ Θεόφρονι, στέφος διπλοῦν,
χαίρουσα ἀπείληφε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

*Στ.: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ
Κύριος.*

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὡς ἁγία δεκτά, καὶ
τερπνότατα σφάγια, Ἰουλίττα Κήρυκος, σταθερῶς
ἐναθλησάντες, τῷ πάντων Κτίστη προσηνηνέχθησαν,
καὶ νῦν ἀξίως ἀναπαυόμενοι, σὺν Ἀθληταῖς ὁμοῦ, καὶ
Ἀγγέλων τάξεσι ἐν οὐρανοῖς, πάντοτε πρεσβεύουσι, εἰς
τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'

Ὁ τριετής τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλουχῶν τὴν μητέρα ἐστήριζε. Παῦσον ὦ μητέρ μου, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων, ἄνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σῶζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἀπολαυοῦσαι ποθοῦσαι, ἡ Μάρτυς σου Χριστέ, Ἰουλίττα προθύμως, τοὺς πόνους καθυπήνεγκας, διὰ σέ τῆς ἀθλήσεως, σὺν Κηρύκῳ τε, τῷ τριετεῖ ταύτης τέκνῳ· ὦν δεήσεσι, τοὺς προσκυνοῦντάς σε ρῦσαι, ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν,

κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Τὸν Κήρυκον πιστοί, σὺν μητρὶ Ἰουλίττα, τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, καὶ σεπτοὺς Ἀθλοφόρους, τιμήσωμεν ἐν ᾅσμασι, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν, ὅτι ἤθλησαν, ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότου, καὶ ἐδέξαντο, ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, καὶ θαύματα βρύουσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἐλπίς χριστιανῶν, Παναγία Παρθέने, ὃν ἔτεκες
Υἱόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν
ταῖς ἄνω δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, λογισμῶν ἡμῖν
πάσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σὲ
δοξάζουσι.

*Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν,
κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.*

Τὸν θεῖον Κήρυκον, νῦν εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ
μητρὶ αὐτοῦ, τῇ χριστομάρτυρι, ὅτι ἐνήθλησαν
στερρώς, καὶ πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, καὶ τὸ θράσος
ἔλυσαν, τοῦ τυράννου τὸ ἄθεον, καὶ νῦν
εὐφραινόμενοι, σὺν Ἀγγέλοις καὶ Μάρτυσι,
πρεσβεύουσι Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὴν ἀπειρόγαμον, καὶ πάντων Δέσποινα, τὴν
ὑπερέχουσαν, πάσης τῆς κτίσεως, τὴν τὸν ἀσώματον
Θεόν, τεκοῦσαν ἀνερμηνεύτως, ἄνθρωπον γενόμενον,
ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον, πάντες ἀνυμνήσωμεν, καὶ
πιστῶς μακαρίσωμεν, διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶντες·
καῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Οἱ ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις
Αὐτοῦ.*

Στ.: *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐαγγέλιον μαρτυρικόν, ζῆτει εἰς τὸν Ὅρθρον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Δόξα: Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Β'. Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, εὐσεβῶς πανηγυρίζωμεν, τὴν μνήμην τῶν Ἀθλοφόρων, ὅτι ἐβλάστησαν ὡς ἄνθη, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, καὶ διέλαμψαν ὡς ἀστέρες ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, διὰ τῆς στερρᾶς αὐτῶν ὁμολογίας, καὶ παθημάτων τῆς ἀθλήσεως, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ἐκτενῶς πρεσβεύουσι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου ὁ μικρὸς παρακλητικὸς εἰς στ'· καὶ τῶν Ἁγίων εἰς η'.

Καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρὼν τοῦ Μηναίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: *Κήρυκον ὕμνῳ σὺν τῇ τεκούσῃ προφρόνως. Ἰωσήφ.*

Ὤδὴ α' Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, σαφῶς γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ μητρός, μάρτυρες τῶν τούτου παθημάτων, διὰ παθῶν καὶ θανάτου γεγόνατε.

Ἡ ἔνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγής, σελήνη συνοῦσα, τῷ Ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντι Κηρύκῳ πᾶσαν κτίσιν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι φωτίζουσι.

Ῥεόντων ἡλλάξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα Μάρτυς, καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν υἱόν, φέρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην ἡμαύρωσας.

Ὑπάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ μαρτυρίου, καὶ βασάνων πολυειδῶν, μάρτυς Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου θυγάτηρ γεγένησαι.

Θεοτοκίου

Κατήργηται θάνατος διὰ σοῦ, καὶ Ἰδοῦ τὸ κέντρον, ἠφανίσθη Μήτηρ ἀγνή· σὺ γὰρ τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

Ἦδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίων θαλάμων καὶ φωταυγοῦς λήξεως, διαιωνιζούσης τε δόξης κατηξιώθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως, ἐξαφανίσαντες.

Νεοπτὸς ὡς ὠραῖος περιστερᾶς σώφρονος, ταύτην ἐμιμήσω τῷ πλάνῳ ἀντιταπτόμενος, ἔνδοξε Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συλῆσαι σπεύδοντι, σὲ τὸν ἀήτητον.

Ὑπερήφανον ὄφιν εἰς οὐρανοὺς θέμενον, στόμα καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν κατακαυχώμενον, νήπιον ἄκακον, τῇ τοῦ Σταυροῦ πανοπλίᾳ, παντελῶς ἠδάφισε, καὶ ἐξηφάνισε.

Θεοτοκίου

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους τοὺς πατρικοὺς
Ἄκραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας σοῦ τὴν
πανάμωμον, γαστέρα ὥκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως
ῥάθη, καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν, ὁ ὑπερούσιος.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς, μαργαρίτας
Κυρίου καὶ ἀθλητάς, Κήρυκον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν
τούτου μητέρα· τῇ τριετεί γὰρ τοῦτον ἐκθρέψασα
γάλακτι, τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἄμωμον· ὅθεν
καὶ τῆς νίκης, σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξατο
ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγάλλονται, πρὸς οὓς πίστει
βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Παναγία Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ
πάθη τὰ χαλεπὰ, ἰάτρευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην
παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν
ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος,
οἷμοι τι ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι,
τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου
σώματος, τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι διδῶς, καὶ
προστάτης θερμότατος, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος
δοῦλός σου.

Ὁδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νηπιάζοντι σώματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες, τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, μάρτυς Ἰουλίττα βότρυν ἐξήνθησας, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, μαρτυρίου γλεῦκος ἀποστάζοντα.

Συμπαθῶς ἐνητένιζες, οἷά περ ἁμνάς ἁρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, σφαγιαζομένη μάρτυς ἔνδοξε.

Ὑπερήφανον τύραννον, θεία ταπεινώσει περιφραττόμενοι, Ἀθλοφόροι κατεβάλετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε.

Θεοτοκίου.

Νόμοι φύσεως Πάναγνε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κυοφορία σου· ἐναλλάττονται, τὸν Πλάστην γάρ, ὑπὲρ νοῦν λόγον ἀπεκύησας.

Ὁδὴ ε'. Ἵνα τὶ με ἀπόσω.

Τεινομένη θεόφρον, μᾶστιξι τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος ἐξεδύσω, στολὴν ἐνεδύσω δέ, ἣν ὁ ἐκ Παρθένου, Μονογενὴς σάρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας ἐνέδυσεν.

Μάρτυς παναοίδιμε καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὐαν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα πάλαι, καρτερικῶς ἀνδρισαμένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφεως Μάρτυς
 συνέθλασας, στερηθεῖσα πλούτου, τὸν οὐράνιον ὄλβον
 κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα
 βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων Πανεύφημε.

Θεοτοκίου

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, σάρκα ἀνελάβετο ἔννουν καὶ
 ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο
 ἄνθρωπος, καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα,
 ὃν ἰκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ 5'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπέπλευσαν, τῶν ἀπείρων βασάνων, οἱ πανεύφημοι
 τὸ ἄστατον ὕδωρ, τῇ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ
 ὄρμῳ, γαληνοτάτῳ σαφῶς προσωρμίσθησαν,
 βυθίσαντες τὸν Φαραῶ, τὸν ἀόρατον αἵματος ρεύμασι.

Σκιρτᾷ σε, Ἰκονιέων ἡ πόλις, θρεψαμένη, καὶ
 κομπάζει τῇ μνήμῃ, σοῦ τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσοῦς Ἰουλίττα·
 τοῦ μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἦνυσας, τὸ στάδιον σὺν τῷ
 υἱῷ, καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι.

Ἠλόγησας, πολυπλόκων βασάνων, καὶ τρυγῶν
 ὥραιότατη ἐδείχθης, σὺν νεοτιῷ, ἀναπτᾷσα καὶ
 πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφεως, Πανεύφημε
 καὶ εἰς μονάς, οὐρανίους πανσόφως κατέπαυσας.

Θεοτοκίου

Προρρίζους, τῷ τμητικῷ σου δρεπάνῳ, τῆς
 πρεσβείας ἐναπόκοπον Κόρη, τοὺς πονηροὺς,
 λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον

δέομαι· ἀπάντων γὰρ τὸν φυτουργόν, τὸν Θεὸν καὶ
Σωτῆρα ἐκύησας.

Κουτάκιον Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, ἡ χριστομάρτυς, Ἰουλίττα
Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη
ἐκραύγαζε· Σὺ τῶν Μαρτύρων, Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Ὁ Οἶκος

Τὸν νοῦν μου φώτισον, Χριστὲ φωτὶ τῶν ἐντολῶν
σου, ὅπως ἐπαξίως ἐξισχύσω ὑμνῆσαι τοὺς Ἁγίους σου,
καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξειπεῖν· Ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλήσαι
δυνήσεται τοὺς ἄθλους, οὓς ὑπέμειναν, καὶ τὰ ἔπαθλα;
Διὸ οὖν σοι προσπίπτω φιλάνθρωπε· Ἄνεσιν
παράσχου τῇ ἀθλίᾳ νῦν ψυχῇ μου, δωρούμενός μοι
καιρὸν μετανοίας· εἰς τοῦτο γὰρ ἐκὼν ἔλαβες σάρκα,
ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς, ἧς οἱ Ἀθληταὶ
τυχόντες, ἀπαύστως μέλπουσι· Σὺ τῶν Μαρτύρων
Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

*Ἰουλίττα σύναθλος υἱῷ Κηρύκῳ,
Ἡ λαιμότμητος τῷ κάραν τεθλασμένῳ, Πέμπτη.
Ἰουλίτταν δεκάτῃ τάμον, υἷα δ' ἔαξαν.*

Ὁδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥάβδοις συντρίβων σου τὸ σῶμα, ὁ παράνομος θεόφρον Ἰουλίπτα, λογισμοῦ τὸ στερρόν, ἐσάλευσεν οὐδόλως· ῥάβδον καὶ γὰρ δυνάμεως, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατεῖχες.

Ὅμβροις αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσβεσαν τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, οἱ Χριστοῦ Ἀθληταί, κραυγάζοντες προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκάλαις, ὃν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ, καὶ διπλοῦν τὸν καλόν, ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα, Κύριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου

Ῥήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίου Θεοῦ, Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, μακαρίους ἐκτελοῦντα.

Ὁδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Οἱ φαιδροὶ ἀστέρες, ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι φωταγωγοῦντες, εὐσεβῶς τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὥσπερ κλάδον, ῥίζα θεοφύτευτος οὖσα θεόφρον, τὸν σεπτὸν σου γόνον, φέρουσα, ἐμάρανας τῆς ἀσεβείας, τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν αὐτῷ καὶ λέγουσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα
ὠραιότατη, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν ἔνδοξον
θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀμνῷ ἀνατείλαντι,
καὶ σφαγιασθέντι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίου

Σαρκωθείς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν Παναχράντων σου
αἱμάτων Κόρη, τοὺς προενευκότας, πρὸς τὰ
ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώσει θεία, ἐθέωσεν
ἄχραντε· Ὁν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰαμα φέρει ἡ σορός, τῶν ἐνδόξων, Ἀθλοφόρων τῇ
χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη, δεῦτε
ἀρύσασθε, καὶ ἀγιάσθητε ψυχάς, καὶ νόσων
καθάρθητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν δοτῆρα τῶν καλῶν
μεγαλύνοντες.

Ὡς ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηνθήσατε κοιλάσι
Μακάριοι, ὡς κρίνα εὖοσμα, ὡς Παραδείσου θεῖα
βλαστήματα, μυρεψικὴν ὡς ἀληθῶς, στάζοντα
τερπνότητα, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχάς, εὐωδία
μουσικῇ κατευφραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὠραιώθητε καλλίνικοι
Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς, ὁμοιωθέντες Θεῷ
παρίστασθε, νίκης διάδημα τερπνόν, λαμπρῶς
περικείμενοι, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἰλασμὸν
ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Ἡ Μάρτυς οἷά περ ἀμνάς, ὥσπερ ἄρνα τὸν υἱὸν
αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος, μέσον διῆλθε, καὶ

εἰς οὐράνιον, μάνδραν ἐσκήνωσεν ἀεί. Τούτων παρακλήσεσι, Κύριε σῶσον ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην σέβοντας.

Θεοτοκίου

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν τυφλώπτουσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἁμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελής, ἐν φρονήσει τελεία, ὑπῆρξας θαυμαστότατα, Κήρυκε Ἀθλοφόρε, σὺν μητρὶ τε γαλουχῷ, Ἰουλίττῃ ἤρασθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἀγίων, ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς, τύχοιμεν τοῦ ἐλέους.

Θεοτοκίου

Χαῖρε παλάτιον τερπνόν, Χαῖρε θρόνε Κυρίου, Χαῖρε σκῆπτρον πανθαύμαστον, Χαῖρε κούφη νεφέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον, Χαῖρε Μήτηρ ἄκραντε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα, Χαῖρε εὐδὶε λιμὴν, καὶ προστάτις ἀπάντων, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσιῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά. Ἰδιόμελα.

Ἦχος α' Γερμανοῦ

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως, σὺν μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν· οὗτοι γὰρ

καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, τῇ
δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ
στεφάνους ἔλαβον παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ
πρεσβεύουσιν αὐτῷ, ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως,
σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱερὰν αὐτῶν
ἄθλησιν. (Δίς)

Ἦχος β' Βυζαντίου

Δεῦτε πιστοί, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν
δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχουσιν· τῶν γὰρ
εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν,
τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους
ἀνευφημοῦντες ἀνακράζωμεν, λέγοντες· Χαίροις
Ἰουλίττα πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικεῖαν ἀσθένειαν
ἀπορρίψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις
Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετὴς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν
πολυμήχανον ἐχθρόν καταβαλὼν. Χαίρετε το
ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν πίστει
ἐορταζόντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, οὓς ἱκετεύομεν
πρεσβεύειν ἀεὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, τῷ κόσμῳ
δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος

Ὁ ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ
ἐσχηκὸς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν
ἀγώνων σου μάρτυς Κήρυκε, αἴτησαι σὺν τῇ μητρί σου
Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς
τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὁ φοβερός ὁ θάνατος τοῖς ἄνθρώποις, μετὰ δὲ τὸ ἔνδοξον πάθος, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, φοβερός ὁ ἄνθρωπος τῷ θανάτῳ. Οὗτος ἐνίσχυσαν οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ἔνδοξοι Μάρτυρες, οὕτω κατήργησαν πᾶσαν, τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος β'

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι, ἀφ' οὗ τὸν ἄναρχον Λόγον ἐδέξω Πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ μητρὶ σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῶν Ἀγίων ἡ γ' καὶ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους Α': *Ἀδελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλου...*

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν: *Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς· (ζήτηι Σαββάτῳ 10ῳ).*

Κοινωνικόν: *Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς ἐθνέσι πρέπει αἴνεσις.*

